

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เวลาจนตรอกสติปัญญาตัวเอง

ก่อนจึงหัน

ในพรรษานี้เป็นเวลาประกอบความพากเพียรโดยตรง ไม่ค่อยมีงานการอะไร ภายนอกให้ยุ่งนัก กีดกันเอาไว้ซะ ความเพียรภายในใจสำคัญมากทีเดียว ภายนอกเต็มไปหมดเห็นใหม่ได้เรื่องได้ราวอะไร โลกนี้โลกยุ่ง แต่ผลเกิดจากความยุ่งให้เป็นสุขไม่ เห็นมี ความเพียรภายในใจ เอาลองดูซินะ ฟาดให้มันสลบไสลไปดูซิ แล้วผลจะเป็น ยังไง มันต่างกันมากนะ การประกอบความเพียรชำระจิตใจ ก็เลสเต็มอยู่ภายในมีแต่ กองพินกองไฟ เอาให้กิเลสแตกกระจายแล้วไม่ต้องถามหาหนีพพาน ใครเจอความ บริสุทธิ์เท่านั้น พระพุทธเจ้ากับอันนี้เป็นอันเดียวกันหมด คำว่าพระพุทธเจ้าสดๆ ร้อนๆ ไม่มีใครสอนได้อย่างพระพุทธเจ้า สอนความสุขตั้งแต่พื้นจนกระทั่งถึงความสุข อัจฉรรย์ มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นสอนได้ ในโลกนี้ไม่มีใครสามารถสอนได้

เรามีวาสนาได้มาบวชในพุทธศาสนา ปฏิบัติตามแนวทาง เอ้า พระพุทธเจ้าจะ พาลงนรกให้เห็นนะ ธรรมของพระพุทธเจ้าจะพาพวกเราลงนรกให้เห็น เดียวนี้มันมีแต่ กิเลสละลากลองๆ ใครก็ กิเลส สรรณ คัจฉามิๆ พุทธ ธมม สงม สรรณ คัจฉามิ นี้ ประกาศบ้างๆ ช้างนอก แต่ในใจมันไม่สนใจ แต่ กิเลส สรรณ คัจฉามิ ไม่ประกาศแต่ มันขี้ขายอยู่ภายในจิตใจตลอดเวลา

วัดนี้เป็นวัดประกอบความพากเพียรมาตลอดนะ ไม่ให้มีงานอะไรยุ่ง แม่ผมช่วย โลกก็ช่วยไป สำหรับพระเถระในวัดนี้เราไม่มายุ่งนะ เราสงวนธรรมมากกว่าสิ่งอื่นใด เกี่ยวกับโลกก็ทำไปอย่างนั้น แต่เกี่ยวกับธรรมแล้วเอาจริงเอาจังมากที่สุดทีเดียว ให้พากัน ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ให้ได้เห็นมรรคผลนิพพานดังพระพุทธเจ้าสอนไว้ นั่น ท่านรู้แล้วท่าน เห็นแล้วจึงสอนพวกเรา ให้นำมาปฏิบัติ มรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ อยู่กับผู้ปฏิบัติ ผู้ใดเคร่งครัดในธรรมในวินัย ผู้นั้นตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ผู้ใดห่างเหินจาก อรรถจากธรรมเลอะๆ เทอะๆ แล้วติดไปทางเทวทัตนะ อยู่กับหัวใจของเราไม่ละ พากัน จดจำให้ดี

มันเลอะเทอะๆ โลกเวลานี้เลอะเทอะมากที่สุดเลย คลีนมหาสมุทรกับธรรมเท่า ฝ่ามือจะต้านทานกันได้อย่างไร ต้านทานไม่ได้ที่ไหน ให้มาต้านทานกิเลสกับธรรมที่อยู่ใน หัวใจของเรา เอาตรงนี้นะ มันจะยกมาคลื่นใหญ่ขนาดไหน เอาสติฟาดเข้าไป ปัญญา ฟาดเข้าไป พังๆ ไม่มีอะไรเกินสติปัญญาไปได้ ความเพียรหนุนๆ ความอดความทน หนุน พัง กิเลสพัง พระพุทธเจ้าก็เลสพังด้วยอำนาจแห่งความสู้ไม่ถอย พวกเรามีแต่

ถอยกรูด ๆ ใช้ไม่ได้นะ พวกกันตั้งใจปฏิบัติให้ดี ให้ได้เห็นคนดีมีความสุขภายในใจบ้างซิ
นี่เห็นตั้งแต่คนเอาไฟเผาตัวเอง ทั่วโลกมีแต่ไฟกิเลสเผาอยู่ในหัวใจ

ใครก็ว่าดี ๆ มันดีแต่ลมแต่แล้ง ไม่ได้ดีภายในจิตใจให้ได้เสวยความสุขบ้างนะ
ปฏิบัติธรรม เอา ลองดูซินะ เขาจะจับใส่คุกก็ใส่ไปเถอะ หัวใจไม่ได้ติดคุก เสวยสุข
เสวยบรมสุขอยู่ในหัวใจ นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น เรื่องโลกกับธรรมต่างกัน ให้พากัน
ตั้งใจปฏิบัตินะ เอาจริงเอาจังอย่าหละ ๆ แหละ ๆ ทำอะไรให้มีสติจดจ่อทุกสิ่งทุกอย่าง
ความเคลื่อนไหวเกี่ยวข้องกับอะไร สติให้ติดแน่น ๆ จากนั้นปัญญารอบกันไป ๆ ไป
ด้วยกัน

เลอะ ๆ เทอะ ๆ พระเรานี่ แต่สำหรับพระวัดนี้ท่านก็เต็มกำลังมาละ เราจะตำหนิ
ท่านอะไร มองดูควรจะตำหนิมันรู้ทันที ถ้าไม่ควรตำหนิก็รู้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ เอาละ
ที่นี่จะให้พร

หลังจั้งหัน

(ถวายเครื่องเล่นเทป ซีดีแล้วก็รับวิทยุได้ครับ) มีทางจะเสียไหมละ พวกวิทยุ
เทวทัตโทรทัศน์เราขยะ เตรียมการไว้ต้อนรับกันอยู่แล้ว เราเปือพระทั่วประเทศไทยเรา
นี่ นับแต่หลวงตาบัวหัวโล้น ๆ ไป มันมีแต่วิทยุเทวทัต เริ่มมาตั้งแต่หนังสือพิมพ์ วิทยุ
โทรทัศน์เทวทัต วิดีโอ โทรศัพทมือถือ นี่ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นข้าศึกของพระในวัด ๆ แต่
เวลานี้มันเต็มอยู่ในวัด ๆ ฟังซินะ พระมันหุนหวกตาบอดหรือมันเป็นยังงัย เรียนมา
ด้วยกัน มหาเปรียญ เจ้าฟ้าเจ้าคุณถึงชั้นสมเด็จพระสังฆราชแล้วนี่ เกลื่อนอยู่ในห้องมันนั่น
แหละ เป็นยังงัยพระเหล่านี้ละ หัวโล้น ๆ นี่นะ มันเป็นยังงัย มันไม่ดูเหรอหลักธรรม
หลักวินัยของศาสดาองค์เอก มันเหยียบหัวพระพุทเจ้าไปตลอดเวลา เวลานี้วัด
กลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเถรกลายเป็นมูตรเป็นคูถเต็มไปหมดที่ไหน ๆ ก็ดี ส่วนที่
ตั้งใจเพื่อศีลเพื่อธรรมนี้มีน้อยมาก ที่ปฏิบัติตัวเป็นมูตรเป็นคูถอยู่ในส้วมในถ่านคือวัด
มีมากต่อมาก

มีแต่ความเพลิดความเพลินมันไม่ได้สนใจกับธรรม เราจะไปตำหนิเตียนอะไร
ประชาชนญาติโยม แม้แต่พระหัวโล้น ๆ มันก็ไม่ได้สนใจกับบรรลกับธรรมจะใหว่าง นี่
ละภาษาธรรมฟังเอา ถ้าพูดผิดนี้ให้ตีหน้าผากหลวงตาบัวเลย การแสดงออกมานี้ผิดไป
ไอ้ผู้ที่ทำผิดนั้นนะมันกระเทือนโลกไปหมดไม่ได้ดูเหรอ อันนี้กระเทือนอะไร มีตั้งแต่
เรื่องความดีความดีทั้งนั้น อันนี้ถ้ามันมีส่วนเกี่ยวข้องที่จะเป็นความเสียก็อย่าเอามา
นอกจากเป็นประโยชน์สำหรับธรรมะ (อันนี้สำหรับฟังเทปธรรมะหรือซีดีธรรมะเจ้าคะ)
แนใจเหรอ เอาไปทดสอบดูก่อน (แนใจคะ) พวกเทวทัตมันแนใจทั้งนั้น แต่ธรรมนี้

ให้มีเครื่องเดียว สำหรับประชาชนทั่วประเทศเขตแดนเข้ามาเกี่ยวข้องกับวัดป่าบ้านตาด ก็คือเรานั้นแหละ ให้มีผู้รับโทรศัพท์นี้ คอยติดต่อสื่อสารเรื่องราวต่างๆ มีเท่านั้นมีเครื่องเดียว ใครไปยุ่งไม่ได้ฉะนั้น นอกนั้นตัดขาดไม่ให้มี โท ไม่ทำอย่างนั้นไม่ได้ เรื่องกิเลสมันหน้าด่านที่สุด

ไม่มีหน้าไหนจะด้านยิ่งกว่าหน้าของกิเลส ใครมีกิเลสหนาเท่าไรยิ่งหน้าด่าน มีอันนี้เป็นเหตุละวันนี้ได้ขึ้น ขึ้นบ้างซิ อย่างนี้ละถ้ามีเหตุมันหากมีของมัน คึกคักเลยทันที อ้าว จริงๆ ศาสนาจะไม่เหลือนะทุกวันนี้ จะไม่มีเหลือทิ้งๆ ที่พระเณรเราเป็นพุทธศาสนา เหมือนว่าเป็นแนวหน้าของศาสนาพุทธแหละ แต่นี้ก็กลายมาเป็นหัวหน้ากองเลอะๆ เทอะๆ ไปจึงดูไม่ได้ซิ

เมื่อเร็วๆ นี้ใครก็ได้ยินไม่ใช่หรือทั่วประเทศไทย ตอนจะเฉลิมทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ทางนั้นเสนอขอยศขอลาก ขอสมณศักดิ์ เข้าไปหาพระราชวัง เราก็ดินบิณฑบาตผ่านพระราชวัง ขอบิณฑบาตพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่าพระราชทานสมณศักดิ์ให้พวกหัวโล้นนี้ว้างั้น บวชมามันไม่ได้สนใจกับบรรดากับธรรม อรรถธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนอย่างแท้จริงมันไม่สนใจ อันยศอันเยียดอันนี้มันมีมาจากไหนมันซิ มันไปติดไปดี้นหาอะไร อย่าพระราชทาน ว่าอย่างนี้ เราเดินบิณฑบาตผ่านพระราชวัง อย่างนั้นแหละ มันไปติดไปดี้นหาอะไร เกาในที่ไมค์มัน บวชมาเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อมรรคเพื่อผล แล้วมันเลือกไปอะไรไปหายศหาลาก หาสมณศักดิ์สมณแล้ก็อย่างนั้นพระเรา มันหยาบไหมพระ พิจารณาซินะ

หาอะไรภายนอก หาอรรถหาธรรม ดูศีลให้ดี สมาธิ ปัญญา วิมุตติหลุดพ้น อยู่ที่หัวใจของพระ ทุกอย่างอยู่ที่นี้หมด พระพุทธเจ้าประทานให้หมดแล้ว อันเหล่านั้นไม่ประทานให้ ปิดออกโลกธรรม ๘ ท่านปิดออกไม่ให้เข้ามายุง แล้วมันไปยุ่งหาอะไร นี่ซิ มันนำทุเรศมาก หน้าด่านนะพระเราทุกวันนี้ หน้าเขาหน้าเราด้านแบบเดียวกันหมด นี้ละศาสนาจะไม่มีนะ เราบิณฑบาตผ่านพระราชวัง ขอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่าพระราชทานสมณศักดิ์ให้พวกนี้ พวกนี้ก็พวกหลวงตาบ้วนนั้นแหละ พวกหลวงตาบ้วนหัวโล้นนี้

ให้มันหาอรรถหาธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงบ่งบอกอย่างชัดเจนเลย บวชมาแล้วไล่เข้าป่าให้ไปบำเพ็ญธรรม สมาธิ ปัญญา วิชชา วิมุตติ นี้คุณสมบัติของพระ ยศของพระอยู่ที่อรรถที่ธรรม ไม่ได้อยู่ที่พัศยศพัศเยียดอะไร พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้ไปหาสอนให้หาอรรถหาธรรม ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเลิศปฏิบัติตัวให้มีธรรมครองใจไปที่ไหนเลิศหมดยุคนี้แหละ ชื่อมันมีประโยชน์อะไร

หลวงตาก็มีพัดยศอยู่ข้างบน พระราชทานมาที่แรกเป็นพระครู ตั้งแต่พ.ศ. เท่าไร ไม่เอา ปัดคืน ฟาดมาที่สองข้ามชั้นเจ้าคุณสามัญ ขึ้นชั้นราชเลย มาที่สามฟาดชั้นธรรมเลย ทีนี้ก็เลยได้ชู้กับคนในสำนักพระราชวังซึ่งเป็นลูกศิษย์เหมือนกัน นี่จวนแล้วนะ ขึ้นชั้นธรรมแล้วก็รองสมเด็จพระที่นั่งม้นเคยข้ามม้านจะไม่อยู่ชั้นรองสมเด็จพระที่นั่งสมเด็จพระนั่งเกล้าจะนะ อย่างนั้นต่อไปเราพูดจริง ๆ เราพูดตามความสัตย์ความจริง เราเทิดพระเกียรติทั้งสองพระองค์ต่างหากที่เราับพัดนี้ เราเทิดพระเกียรติทั้งสองพระองค์ เราไม่เป็นบ้าพัดนะ วังเลย ต่อจากนี้ให้หยุด ไม่ได้นะ นี่จะก้าวขึ้นสมเด็จพระที่นั่งสมเด็จพระนั่งเกล้าแล้วก็จะป่วนเปี่ยนอยู่ในพระราชวัง ไม่ออกในป่าในเขาที่เคยออก ลืมหมดแล้วป่วนเปี่ยน ๆ อยู่ในพระราชวังสมเด็จพระนั่งเกล้าเข้าใจใหม่

ต่อไปก็เอาพัดยศกาง นี่สมเด็จพระนั่งเกล้า ไปไหนป่วนเปี่ยน คนกรุงเทพฯทั้งกรุงเทพฯเขาจะแตกกระจายหนีหมด เขาไม่เคยเห็นพระถือพัดยศอดประชาชนอยู่ในกรุงเทพฯ แต่แล้วก็ป่วนเปี่ยนหลวงตาบวเสียเอง นี่พัดหลวงตาบวพัดยศ เป็นสมเด็จพระนั่งเกล้า แทนที่เขาจะอนุโมทนาสาธุการ กลับกรุงเทพฯแตก เข้าใจใหม่ละ นี่ก็เอากันแล้ว ไม่ให้ให้อีก พอแล้ว ให้หาธรรมชิ อะไรจะเลิศยิ่งกว่าธรรม ท่านสอนมาเพื่อหาอรรถหาธรรมต่างหาก ไม่ได้สอนมาเพื่อโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ นินทา สรรเสริญ สุข ทุกข์ เรียกโลกธรรม ๘ ไปยุ่งหามันทำไม ในตัวของเรานี้ก็มีอยู่แล้วโดยหลักธรรมชาติ สุข ทุกข์ ก็มีอยู่แล้ว ไปดิ้นหามันอะไร

นี่ภาษาธรรมฟังเอานะ ท่านทั้งหลายฟังเอาภาษาธรรม เราไม่มีอิจฉาบังเบียดโกรธแค้นใครทั้งนั้น เราพูดไปตามเหตุตามผล วิทยุเข้ามานี้เป็นเหตุ ใครถวายเป็นไรมาคว้ามบ ๆ เหมือนลิงได้เหอ อะไรควรไม่ควรแก่ศาสนา แก่หลักธรรมหลักวินัย เราต้องดูเสียก่อน ไม่ควรรับก็ไม่รับ หากจะควรสั่งสอนเสียบ้างว่าที่นำมาฉันผิดก็สอนให้รู้เรื่องรู้ราว อะไรมาก็คว้ามบ ๆ ใช้ไม่ได้

มีใครพระองค์ไหนไปบิดบาบผ่านพระราชวัง ประกาศบ้าง ๆ อย่าพระราชทานสมณศักดิ์ให้พระหัวโล้น ๆ มีใครพูดได้ หลวงตาพูดได้สบาย เพราะมันขัดต่อศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นลาภเป็นยศสรรเสริญพระองค์สอนให้ปิดออก มันไปกว้านหามาอะไร การพูดเหล่านี้ผิดถูกที่ตรงไหน เอา พิจารณาชิ อรรถธรรมต่างหากให้หาบวชแล้วไล่เข้าในป่า สถานที่อยู่ที่กินหลับนอนให้อยู่ในที่สงบสงัดเพื่อชำระกิเลสเรียกว่าบำเพ็ญธรรมอย่างนั้น นี่ไม่ใช่บำเพ็ญธรรม มันกว้านหากิเลสเข้ากันได้ยังไง เพราะฉะนั้นเราจึงทำอย่างนั้นชิ ให้โลกได้ฟังเสียบ้าง อย่างนี้ไม่มีใครมาพูดให้ได้ยินเราพูดเสียเอง

นี่ก็ครองธรรมมาเต็มเหนี่ยวในหัวใจของเรา เราบกพร่องที่ตรงไหนการครองธรรม เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่ว่าจะทางโลกอะไรๆ พอ ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ในสามโลกธาตุนี้ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ทุกอย่างปล่อยโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ความบริสุทธิ์ล้วนๆ เต็มหัวใจ นี่ได้มาจากอะไร ได้มาจากการชำระสิ่งที่มัวหมองที่เป็นพื้นเป็นไฟต่อจิตใจ ชำระออกๆ จนปรากฏจิตอย่างนี้ขึ้นมา พระพุทธเจ้าเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ไม่ใช่เป็นขึ้นมาเพราะหายศหาลภ หาทัดยศ หาสมณศักดิ์นะ พระสาวกทั้งหลายเหมือนกันเป็น สรรณิ คจฺจามิ ของพวกเรา ไม่ได้เป็น สรรณิ ด้วยพัดยศ ด้วยสมณศักดิ์นะ ด้วยคุณธรรมของท่านต่างหาก เราต้องคำนึงให้ดีที่เราปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้า

สุมส์สุมส์ทำ เลยศาสนาหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ มองไปที่ไหนเห็นแต่ของจอมปลอม เต็มศาสนา ของจริงไม่มี เราอยากจะพูดว่าไม่มี มันมองไม่เห็น มีแต่กิเลส อย่างน้อยก็ด้านวัตถุออกหน้า อะอะก็วัตถุๆ ออกหน้าๆ ธรรมเป็นนามธรรมไม่ใช่วัตถุ แต่เป็นความดีงามและเลิศเลออยู่ที่ใจ ให้ปฏิบัติเอาตรงนี้ต่างหาก เป็นอย่างนั้น นี่ได้ปฏิบัติมาเต็มเหนี่ยว ไม่ได้เพราะพัดยศนะเรา เราปฏิบัติมาตะเกียกตะกายล้มลุกคลุกคลานอยู่ในป่าในเขา แทบจะเป็นจะตาย เหมือนผ้าขี้ริ้วไม่ผัดอะไรละ ถ้าพูดย้อนหลังไปถึงการบำเพ็ญของเราจนขยะทุกวันนี้ คิดดูเล็งดูปฏิบัติพาของเราที่ดำเนินมานี้ได้ท้อแท้อ่อนแอที่ตรงไหนไม่มีเลย มีแต่ขยะๆ โถ ขนาดนั้นก็ทำได้ๆ เป็นอย่างนั้นจริงๆ

พอไปฟังโอวาท แต่ก่อนก็อ่านตำรับตำราเสียก่อน อ่านจนถึงนิพพานก็ไปสงสัยนิพพานว่ามีอยู่หรือไม่มีนา ส่วนใหญ่มันเชื่อแต่ส่วนย่อยมันไปแบ่งกัน ว่านิพพานมีหรือไม่มีนา ลงใจตัดสินใจ เอ้า เราจะเสาะแสวงหาครูบาอาจารย์ องค์ใดที่มาชี้แนวทาง บอกชัดเจนตามความเป็นจริงว่า มรรคผลนิพพานยังมีอยู่ จะเป็นฆราวาสก็ตาม แต่เป็นผู้ทรงคุณธรรมประเภทนั้น ครูบาอาจารย์ก็ตาม เราจะมอบกายถวายตัวต่อท่าน ที่นี้เราจะเอาตัวของเรานี้ทุ่มเพื่อมรรคผลนิพพานโดยถ่ายเดียวเท่านั้น

เพราะฉะนั้นเวลาออกจากเรียนแล้วก็ดีดีฝัง ใครจะให้สอนไม่สอนนะเรา ตั้งแต่ทางปริยัติก็ไม่เคยสอน นักธรรมตรี โท เอก บาลี เหล่านี้ไม่สอนทั้งนั้น ผู้ใหญ่จะให้สอนยังหลักได้นะไม่เอา เพราะจะพุงต่อนิพพานอย่างเดียว ตัดขาดสะบั้นไปเลย บึงมาก็เข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นดั่งที่เคยพูด มาท่านทางเรดาร์ไว้แล้ว ใส่เปรี้ยวๆ เลยนะ ท่านมาหาอะไร ขึ้นทันทีเลย นั่นท่านทางเรดาร์ไว้แล้วคอยต้อนรับความตั้งใจของเราที่เสาะแสวงหาความจริงอย่างเต็มหัวใจ ท่านก็ชี้ไป ต้นไม้ภูเขาไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ฟาดออกไปครอบโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสจริงๆ ธรรมจริงๆ มรรคผลนิพพานจริงๆ อยู่ที่ใจ นั่นเห็นไหมท่านรวม

ลงมา นี้ เอา ให้พิจารณาทางใจด้วยจิตตภาวนา เบิกออกด้วยจิตตภาวนา พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายท่านเบิกสิ่งเหล่านี้ ออกด้วยจิตตภาวนา เอาให้ตีท่านว่าดังนี้

โอ้ย เราไม่ลืมนะ สด ๆ ร้อน ๆ พอตีกับความตั้งใจของเราที่มุ่งหาครูอาจารย์หาของจริงอย่างว่า พอฟังจากท่านลงใจไม่มีที่ต่องติ เต็มหัวใจ ทั้ง ๆ ที่กิเลสมีอยู่ คำว่าสังขยมรรคผลนิพพานไม่มีเลยที่นี้ ที่นี้มันก็พุ่งหมดตัวละซิ นี่ละตอนออกพุ่งนี่ละ โอ้ย มันเลยอะไรไปพูดง่าย ๆ พิจารณาย้อนหลังถึงความเพียรของเราตั้งแต่นั้นมา ที่จะว่ามันอ่อนแอต่อแท้ที่ตรงไหน ๆ ไม่มีเลย มีแต่ได้ชัยชนะ ๆ โอ้ย อย่างนั้นมันก็ทำได้ ๆ คือปัจจุบันที่เราเล็งไปนี้ เราแก่แล้วใช้ไหมล่ะ ถ้าทำอย่างนั้นเราตายเลย นี่มันก็ทำได้ ๆ นี่ละความเพียรของเรา ได้มาสอนพี่น้องทั้งหลายของเล่นเมื่อไร

ฟังชิวานั่งตลอดรุ่ง ๆ นี่เก้าคืนสิบคืน แต่ไม่ได้ติดกันนะ เว้นคืนหนึ่งบ้าง สองคืนบ้าง นั่งตลอดรุ่ง จนกันแตก จนกันเลอะ ฟังซินะเป็นยังไง ใครมีแต่หมอนแตก นี่กันแตกนะ จนกระทั่งพ่อแม่ครูจารย์ได้รั้ง คือนั่งสมาธิตลอดรุ่งเมื่อไรมันจะเป็นจะตายจริง ๆ สติปัญญาตัวเองนะ คนเราไม่ได้โง่ตลอดเวลา เวลาจนตรอกจนมุมสติปัญญาจะมาแก้กัน มาเอง มันฉลาดได้นะ นั่นละเราเห็นเหตุการณ์ของเรา เวลาทุกขเวทนาเผาเรานั่งอยู่นั้น เรานั่งอยู่นี้เหมือนหัวตอ ทุกขเวทนาที่เผาหมดทั้งตัวเรานี้เป็นเหมือนกับไฟนี่ละสติปัญญามันออกหมุนแก้กัน

เวลาจนตรอกจริง ๆ มันไม่อยู่นะ ไปนั่งทนเฉย ๆ ไม่ได้ไม่ถูก ทนด้วยการพิจารณา พิจารณา สติปัญญาตัวเอง ๆ ทุกข์มากเท่าไรสติปัญญายังหมุนตลอด เดี่ยวแก้กันได้ลง ผีงเลย นั้น นั่งตลอดรุ่งได้ความอัศจรรย์ทุกคืน จิตสว่างจำครอบครัวโลกธาตุ ตอนไฟเผาร่างกายเรานี้ตอนนั้นเหมือนตอกอยู่ในนรก แต่สติปัญญาบุกเบิกออกมา เพิกถอนออกมาได้ผางนี้ จิตลงผีงเลยที่เดียว ร่างกายที่กำลังร้อนเป็นไฟหายหมด เหลือแต่ธรรมชาติอัศจรรย์อยู่ในใจ นี่คืนแรกก็เห็นแล้ว โถ อัศจรรย์เป็นอย่างนี้นะ คนเราเวลาจะตายจริง ๆ มีสติปัญญาแก้ตัวได้เป็นอย่างนี้ ได้รับแล้วนะ

กราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์ท่านส่งเสริมคืนแรก พอเราขึ้นไปหาท่านนี้ แต่ก่อนก็เหมือนผ้าพับไว้ขึ้นไปหาท่าน ไม่ว่าครูอาจารย์องค์ใดเราเหมือนท่าน ท่านเหมือนเรา กิริยาท่าทางทุกอย่างเป็นอย่างนั้น แต่เวลามันรู้ภายในใจแล้วมันไม่เป็นนะ ภายในใจมันผลึกมันตันออกมา อยากเล่าถวายท่านเรื่องความอัศจรรย์ที่มีในใจซึ่งเราไม่เคยมีเล่าให้ท่านนี้เหมือนนักมวยแชมป์เปี้ยนนะ ขึ้นผาง ๆ เลย ท่านก็นั่งนิ่ง เอาหมัดขีดเลย การพิจารณาทุกขเวทนาพิจารณาอย่างไร ๆ แก้กันตกได้ยังไง ๆ จนกระทั่งถึงมันขาดสะบั้น ร่างกายหายหมด จิตนี้สว่างจำอยู่ภายใน เล่าให้ท่านฟังนี้พอจบลงก็หมอบคอยฟังท่านจะแนะนำแบบไหน ๆ คอยฟัง นั่งหมอบ

มันต้องอย่างนั้น ขึ้นเลยนะ ท่านก็ถึงใจท่านเหมือนกัน ผางเลย มันต้องอย่างนั้น เอละที่นี้ได้หลักแล้ว เอละเลย อุตภาพนี้มันไม่ได้ตายถึงห้าหมื่น มันตายเพียงหมื่นเดียว ที่นี้ได้หลักแล้วเอละเลยนะ อันนี้เราก็เป็นเหมือนหมาตัวหนึ่ง พอท่านยุเท่านั้นออกมาจากทานแล้ว เห็นใบไม้สดใบไม้แห้งร่วงลงนึกว่าข้าศึก ทั้งจะเท่าจะกัดเลย ชัดเรื่อยเลย เอละเรื่อย เอละคืนไหนได้คืนนั้นๆ นี่ท่านรู้ ็ก็อย่างนั้น เรามันไม่พอดี พอถึงขั้นสมควรที่ท่านจะรู้เอาไว้ พอขึ้นไปกราบปั๊บๆ ท่านก็ว่า

สารถีฝึกม้า นั่นท่านขึ้นแล้วนะ เวลาม้ามันคึกมันคะนองมากๆ ไม่ฟังเสียงเจ้าของ เขาต้องฝึกทรมานอย่างหนัก ไม่ควรให้กินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรให้กินน้ำไม่ให้กิน แต่การฝึกฝึกอย่างหนัก เอละจนกว่ามันค่อยลดพยศลง การฝึกเขาก็ค่อยลดลงๆ เอละจนกระทั่งมันยอมรับ ทำการทำงานตามที่สารถีฝึกแล้วเขาก็หยุดในการฝึกทรมาน เช่นนั้น ท่านพูดเพียงเท่านั้น เอละยังเสียดายยังอยากย้อนมาอีก ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไงอยากให้ท่านว่า แต่ท่านไม่ว่า ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไม่ได้นั่งตลอดรุ่ง นี่ก็คือท่านรู้

มันเอละจริงๆ นี่ตั้งแต่ฟังเทศน์ท่านแล้ว เพราะนิสัยอันนี้เป็นนิสัยเด็ดขาดจริงๆ พูดจริงๆ ถ้าว่าอะไรแล้วขาดไปเลย ถ้าลงได้ลงใจแล้วคอขาดขาดเลย ไม่ได้มีคำว่าเสียดาย อันนี้พอหลงใจในธรรมทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น พอท่านว่าอย่างนั้นแล้ว นี่ท่านรู้แล้วให้อยู่ในความพอดี เราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งอีกเลย เป็นอย่างนั้นละ นี่เราพูดย่อๆ เรื่องพ่อแม่ครูจารย์รู้เรา คือเราเป็นนิสัยผาดโผน ว่าอะไรเอละจริงเอละจริงมาก ขาดสะบันไปเลย ท่านเป็นคนคอยรู้เอาไว้ๆ ที่จะให้หนูว่าชี้เกี้ยวชี้คร้านนี้ไม่เคยปรากฏ เพราะกิริยาท่าทางก็บอกอยู่แล้ว ไม่ใช่พระชี้เกี้ยวจ้วงนั้นเลย ไปอยู่ที่ไหนๆ ก็เหมือนกัน คล่องตัวตลอดเวลา ท่านดูเราอยู่ตลอด ไม่มีความชี้เกี้ยวชี้คร้าน มีแต่รู้เอาไว้ ที่นี้พอถึงความพากเพียรก็เหมือนกัน เอละเต็มเหนี่ยวๆ

ที่ได้มาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายนี้เราเดินตายมานะไม่ใช่ธรรมดา อยู่ในป่าในเขา เราเห็นอาหารการบริโภคน้ำเกลือเพื่อนี่ เรียกว่าแทบทุกวันนะ มันย้อนหลังไปหาที่เราอยู่ในป่าในเขา บิณฑบาตกับคนป่า ๓ หลังคาเรือน ๔ หลังคาเรือน เขาอยู่ในภูเขานะ ไปอาศัยบิณฑบาตกับเขา ได้มาเท่านั้นพอ เท่าไรไม่ว่าพอยังอุตภาพให้เป็นไปได้ปฏิบัติธรรมด้วยความสะดวกเท่านั้นพอใจ แล้วทุกซัขนาดไหนอยู่อย่างนั้น เวลาเราทำของเราใครไปเห็นเมื่อไร จะเป็นจะตายอยู่ในป่าในเขาทั้งนั้นแหละ

ครั้นต่อมาจนกระทั่งได้มาเกี่ยวข้องกับหมู่เพื่อน ใครจึงได้เห็นหลวงตาบัว ที่นี้ชื่อหลวงตาบัวเลยกระเทือนไปทั่วประเทศไทยแล้วนะ มันก็เป็นของมันเอง เวลาเป็นอย่างนั้นก็ไม่มีการเห็นเรา นี่ละเอละจนกระทั่งสนใจความเพียรที่ท่านสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย นิพพานอยู่ที่ไหน ชัดลงไป เอละให้ได้นิพพาน จิตตภาวนาจะบุกเบิกให้ถึง

